

عنوان مقاله:

پیش بینی خوداثر بخشی تحصیلی بر اساس حمایت خانواده ، توانایی ذهنی و اهداف پیشرفت در دانش آموزان پسر مقطع متوسطه دوم شهرستان سرپل ذهاب

محل انتشار:

هفتمین همایش علمی پژوهشی علوم تربیتی و روانشناسی، آسیب های اجتماعی و فرهنگی ایران (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسنده:

یحیی محمدی - کارشناس ارشد تکنولوژی آموزشی دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرمانشاه

خلاصه مقاله:

امروزه افت تحصیلی نه فقط یک مشکل آموزش که یک مشکل اجتماعی نیز محسوب می شود. به همین خاطر عوامل موثر در بروز آن را نه فقط در مدارس، در جاهای دیگر نیز باید جست و جو کرد. هدف پژوهش حاضر پیش بینی خوداثر بخشی تحصیلی بر اساس مولفه های حمایت خانواده ، توانایی ذهنی و اهداف پیشرفت در دانش آموزان پسر مقطع متوسطه دوم شهرستان سرپل ذهاب بود. این پژوهش از نوع همبستگی می باشد. در این پژوهش جامعه آماری کلیه دانش آموزان پسر مقطع متوسطه دوم شهرستان سرپل ذهاب بودند که تعداد آنها حدود 2000 نفر است. نمونه پژوهش حاضر 350 نفر از دانش آموزان پسر مقطع متوسطه دوم است که بر اساس جدول کرجسی و مورگان (1971) که به صورت روش نمونه گیری خوشه ای انتخاب شدند. ابزارهای مورد استفاده در این پژوهش پرسشنامه حمایت خانواده فیشر و همکاران (1992)، توانایی ذهنی ویتس (2006)، اهداف پیشرفت الیوت و مک گریگور (2001)، خوداثر بخشی تحصیلی مورگان و جینکز (1999) می باشد. نتایج با استفاده از روش های آماری ضریب همبستگی پیرسون و رگرسیون چند گانه نشان دادند که بین حمایت خانواده ، توانایی ذهنی ذاتی و افزایشی و هدف پیشرفت تبحر گرا و عملکردی با خوداثر بخشی تحصیلی در دانش آموزان رابطه مثبت معنی داری بود. بین هدف پیشرفت اجتناب از تبحر و عملکرد با خوداثر بخشی تحصیلی در دانش آموزان رابطه ای مشاهده نشد. متغیرهای توانایی ذهنی افزایشی، حمایت خانواده ، هدف پیشرفت عملکرد گرا و هدف پیشرفت تبحر گرا به ترتیب پیش بینی کننده خوداثر بخشی تحصیلی دانش آموزان میباشند.

کلمات کلیدی:

حمایت خانواده ، توانایی ذهنی ، اهداف پیشرفت ، خوداثر بخشی تحصیلی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/882626>

